

ПРОТОКОЛ № 4

Среща-разговор на УС на СБФД, състояла се на 10.02.2021 г.

ПРИСЪСТВАТ:

От Управителния съвет: Милко Лазаров, Михаил Мелтев, Коце Бонев, Иван Ничев, Геновева Димитрова, Панайот Панайотов, Коста Биков, Илия Костов, Румяна Петкова, Правда Кирова, Иван Павлов, Боряна Пунчева

Присъстват още: Екатерина Чурилова - юрист

ТЕМА НА СРЕЩАТА:

1. ПЗИД на ЗФИ на второ четене
2. Разни

ПО ПЪРВА ТОЧКА:

Милко Лазаров: Ситуацията е такава, че ЗФИ ще бъде приет. На голямата среща миналата седмица не присъствахме много. Основно бяхме пак от СБФД и Иван Тонев. Повечето от вас знаят, че миналата седмица се взе решение филмовите игрални, анимационни и документални сериали да бъдат вкарани в нашата схема, условно ще ги нарека тези 9 000 000 лв. Те нямат нищо общо с телевизионните сериали. Преборихме се за това. И на практика 25 000 000 лв., пак условно ще ги нарека, си останаха на същото положение. Просто имаше едни 9 000 000, които бяха за сериалите. Ние напуснахме срещата демонстративно и отидохме при Министъра на културата, който ни уреди среща на другия ден с Министъра на финансите – г-н Ананиев. Той уж обеща да извадят тези сериали, в много по-малък размер, за около 3 000 000 лв., извън нашата схема и ние да си останем с тези 25 000 000 лв. Черно на бяло нищо не сме видели, но доколкото чувам, а и от този разговор, който проведохме, това е станало. Наистина сме успели. Основната заслуга да стане това факт е на СБФД, благодарение на неговия престиж и активност. Имаше куп други неща, които сме обсъждали и са склонни да приемат онези, които са разумни. Всичко обаче ми е казано само устно, не съм видял нищо черно на бяло. Но от Жана Караиванова, от Тома Биков, от един от зам.председателите и от още едно място засичам, че така се движат нещата. Например: много глупавото нещо, че един продуцент, който спечели каквото и да е, няма право да участва с каквото и да е друго. Т.е., ако продуцент спечели за развитие на идея на документален филм, докато не завърши това развитие на идея за документален филм, той не може да кандидатства. Това е отпаднало и е пренасочено към нашето предложение, изразено още по време на общественото обсъждане, а именно това да важи за режисьора. Сега е направено така, че който не си е завършил филма, не може да кандидатства. Другото е, ако продуцент не изпълни условието за 12 000 зрители, да няма право да кандидатства. Това също е променено. Първо е

направено на 7 000 зрителя, и второ – това ще носи само бонус, и то от всички дигитални канали и в чужбина, не само в киносалоните. А също така няма да има рестрикция, ако някой от продуцентите не го изпълни. Ще има бонус при оценъчните карти, което е далеч по-справедливо. Така се подкрепя добросъвестен продуцент, а не се наказва продуцент, който просто има проект. Повечето от нещата, които сме поискали, и аз написах един имейл оня ден до Комисията по култура – че, ако не бъдат изпълнени частично или напълно, ние няма да подкрепим закона, като подчертах думата „всички”. Те са 5-6 предложения, които възникнаха от нашия разговор миналия път и от няколко срещи с другите асоциации. Нещата се развиват така, че напълно или частично те ще ги изпълнят. Тези 3 комисии, художествена и т.н., за някакъв сертификат, също ще отпаднат и ще бъде комисия, която трябва да приеме филма доколкото той се различава от сценария, който е заложен. Преборихме се засега това да бъде оставено за уреждане в Правилника, където да се регулира какво точно значи. Ще имаме повече време, ще бъдем и повече хора... Имам чувството, че прекарваме някакъв кораб през много големи рифове. Моята лична оценка е, че засега с малко щети и с доста ползи излизаме от цялата тази работа. Дано да стане факт. Тази вечер очаквам да получа това, съвсем приятелски, което ще се внася в зала. Имайте предвид, че още в петък може да се гласува този закон в зала, има такова желание. Един-двама добронамерени членове от Комисията по култура обещаха да ни го изпратят. Има много неща в този закон, които ще доведат до неуредици, които ги има и в стария. Има много неща, за които не се съобразиха с нашите предложения, които, според мен, бяха много справедливи и по-добре щеше да върви работата. Едва ли всички вие можете да вникнете в дълбочина какви проблеми биха могли да възникнат от тези на пръв поглед невидими предложения, които не са и злонамерени, а са просто недомислени, но генералните ми опасения и всичко това, за което ви говоря досега, засега успяваме да избягваме. Така че ще излезем с ползи: с 5 игрални филма, 10 документални и 100 минути анимация повече, включително и сериалите, които на практика ще бъдат до 3 000 000 лв. или равностойността на бюджета на 15 документални филма, които пак са за нас, а не за телевизията. И никъде няма никаква връзка с телевизия. Така че, ако се приеме в този вариант законът, всеки един от вас може да кандидатства за игрален, документален или анимационен сериал по абсолютно същия начин, по който кандидатства за игрално кино. Горедолу така стоят нещата. Всичко това обаче е устно, но в резултат на оказан огромен натиск, който обаче свърши работа. Стояхме сравнително стабилно в тези преговори. Според мен взехме много мъдро решение, защото без нас законът щеше да бъде приет по начин, по който не ми се и мисли докъде би довел. Подчертавам, че всичко това е потвърдено от няколко източника, но нищо не съм видял черно на бяло. Докато не се приеме законът, СБФД няма да може да изрази становище въздържа ли се от подкрепа или застава на позиция, че не е съгласен с този закон. За мен не стои въпросът дали ние ще подкрепим този закон, защото

просто не стои този въпрос. Има няколко неща, не толкова важни, с които те не се съобразиха, но все пак това ще бъде поводът ние да не го подкрепим в неговата пълнота. Но всичко, което беше предложено от, условно ще ги нарека, нашите врагове, ние успяхме да го преформатираме така, че да е в наша полза. Като казвам наша полза, говоря за полза на нашите колеги, от които ние сме избрани да ги защитаваме.

Геновева Димитрова: Какво става със стимулите?

Милко Лазаров: Стимулите никога не са коментирани дали ще бъдат в закона или няма да бъдат. Те са в закона. Чл.26, с който искахме да има приоритет за българското кино, е приет. Може би ще бъде заложен в чл.17. В цялата тази битка юристката Екатерина Чурилова е била неотлъчно до мен и трябва да ви кажа, че скоро има вероятност да не може пълноценно да ни помага, поради многото нейна лична работа, която тя зарязва заради нас. Ако трябва да бъдем справедливи, тя заслужава наистина нашите адмирации. Тя ме подготви и за предаването с Будинов да атакуваме законодателно и т.н. Това е страшно много работа, защото никой нямаше да забележи това нещо, никой нямаше достъп до документите в Народното събрание, които са сложени така, че да не могат да бъдат намерени, но благодарение на нея стигнахме до тях и си изградихме цялата стратегия, която да не е лична: „Вие ни убивате”, ами законодателно изградена и това да свърши работа. Мишо Мелтев през цялото време беше запознаван с това, а и всеки от вас който имаше желание също. Всичко се движеше много динамично... Но, с много борба, с подкрепата на министри и т.н., успяхме да повлияем на много злонамерената към нас Комисия по култура в почти целия си състав. Те получиха подкрепа от Съюза на артистите, от други организации... Но засега, по моя преценка, нещата вървят относително добре. Какво обаче ще се гласува в зала, един Господ знае. Това е цялата сага, която върви денонощно, макар че имахме затруднения и от страна на наши колеги от другите асоциации... Според мен корабът го движихме много елегантно, мъдро и дипломатично и сме на път да се приеме закон, който според мен ще повлияе положително, включително и стимулите може да повлияят така... Говорих с мои колеги в Гърция, които казаха, че с малки изключения те са „ок” с техните стимули... В Румъния се е стигнало до леко повишаване на цените на труда... Това е негативът, който е настъпил, но все пак не може да е съвсем негатив... Общо-взето това е, което мога да ви кажа като информация...

Правда Кирова: Кой са тези 5 болдвани точки, на които ние държим и кои са щетите, които приемаме? Ти спомена няколко пъти за щети...

Милко Лазаров: Една от тях беше да отпадне изобщо изискването за зрителите. То противоречи на философията на Регламента, а не на самият Регламент. Те сега са формулирани така, че ще бъдат с пожелателен... ще има бонус за филми, които имат над 7 000 зрители. Освен това, ако ще се броят зрителите, няма да бъдат само от билети в кината, ами и от платформите, и в чужбина. И пак подчертавам, че няма да има наказание. Досега в закона беше, че ако не се изпълнят тези 12 500 зрители и 25% от кинозалоните,

продуцентът няма право 2 години да участва в киноживота, ще има наказание. Сега не е така. Първо зрителите са намалени на 7 000, второ – включени са платформите и чужбина, и трето – дори да не се изпълни, това няма да води до наказание, ами до бонус в точки за тези, които надвишават тези 7000 зрители. Това е компромис, за който не можахме да се преборим... Те гледат популистки на всичко, не можаха да вдянат каква е философията на Регламент 651... Те не са го и чели, защото е огромен документ, но от голяма важност. Имайте предвид, че Регламент 651 регулира държавните помощи във всички сфери, не само в киното, а и в селското стопанство, в промишлеността и т.н. Общо взето това е пример за компромис...

Михаил Мелтев: Милко, извинявай, но думичката „игрален филм“ съществува ли в този член? Защото 12 000 зрители за документален или анимационен филм е непостижима цифра...

Милко Лазаров: Много резонен въпрос задаваш... Ние до вчера бяхме напълно против това... Снощи разбрах как искат да го правят и не съм сигурен дали това е така... Ще помоля Катя Чурилова да записва тези неща, за да може да ги поправим, макар че те вече готвят доклада...

Екатерина Чурилова: Споменали сме, че един документален или анимационен филм не би могъл да достигне тези зрители когато се аргументирахме защо не бива да го приемат...

Милко Лазаров: Мишо го знае това, но пита как е направено... Не сме го чели още как е направено...

Михаил Мелтев: Текстът трябва да бъде за игрален филм...

Милко Лазаров: Ето това е смисълът на настоящата ни среща... Последни оглеждания и опити да се избегнат някои неща...

Екатерина Чурилова: Другото беше, Милко го спомена, във връзка със сертификата за завършен културен продукт...

Милко Лазаров: Това, което беше заложено в ПЗИД на ЗФИ, че накрая три комисии – художествената, финансовата и техническата - гледат готовия филм и издават сертификат за културна стойност, който никъде не е разписан. Предстои да се разпише в Правилника. Ние искахме това изобщо да бъде махнато. Но те са го преформатирани в една комисия, чиито членове са 2-ма финансисти и 2-ма от художествената комисия и, ако не се лъжа, мисля, че 1 разпространител. Те ще издават сертификат дали готовият филм се различава драстично от заявления и финансиран на художествена комисия. Но също не съм видял текста... Пак частично сме се справили с това, но не напълно.

Екатерина Чурилова: Другото, което се опитахме частично – че се прехвърля към режисьорите отговорността за завършването на филма. Т.е., ако режисьор има незавършен проект, няма да може да кандидатства. И тук обаче трябва да се внимава как е приет текстът, защото е възможно в Правилника да се разпише детайлно, понеже е логично, ако режисьорът е спечелил за късометражен филм, все пак да може да кандидатства за пълнометражен. Да има различни категории филми, за които той би могъл да... Трябва тези неща да се прецизират евентуално в Правилника... Но така

или иначе, при режисьорите ще има ограничение, което от продуцентите се прехвърли сега към режисьорите...

Михаил Мелтев: При всички положения в този член трябва да има препратка към Правилника, защото, ако в закона пише само „филм”, оттукнататък ще важи и за проект, и за документален филм, и за късометражен, и за всичко... Така че там задължително трябва да има уточнение, че различните категории се определят в Правилника.

Екатерина Чурилова: Точно така... Дори и да няма, може да се опише, но ако бъде оспорван Правилника, това ще бъде уязвимо... Въпросът е и кой би оспорил, защото в крайна сметка ще се търси... Мисълта ми е, че това, което казваш, би бил идеалният вариант... Просто не знам в каква позиция ще бъдете...

Иван Ничев: Към това основно изниква много голям проблем. Режисьорът може да иска да завърши филма, но той се завършва с парите, които осигурява продуцентът. А има продуценти, които правят филми по 4-5 години. Горкият режисьор, който ще работи с такъв продуцент, ще го чака и ще се чуди как да завърши филма... Трябва да има нещо...незнам... трябва да се помисли какво да се прави...

Михаил Мелтев: Добавка. Ако режисьорът откаже да довърши филма и по някаква причина се разделят с продуцента - какво става?

Иван Ничев: Режисьорът може да бъде сменен от продуцента. Това не е проблем.

Михаил Мелтев: Но му стои като незавършен филм и няма повече право да прави филм...

Милко Лазаров: Всичко това не може да бъде записано в закона... Надяваме се всички тези казуси да ги постигнем в Правилника...

Иван Ничев: Да, но да го запишем това като сигнална лампа...

Екатерина Чурилова: Да. Имайте предвид, че в текста, който ние сме виждали и важеше за продуцента, ограничението за кандидатстване беше само 2 години. Т.е., ако то е запазено, това на практика донякъде решава проблема, но другите въпроси са основателни. Че не може режисьорът да носи вина за недобросъвестен продуцент. Това е категорично и трябва да се намери изход от него. Но най-вероятно всички тези неща ще бъдат решавани в Правилника. Важното е да има достатъчна възможност от текста в закона да се изработи в Правилника.

Милко Лазаров: По въпроса за Правилника се обадох на Галя Тонева, Росица Вълканова, Иван Тонев и на всички, за които се опасявах, че могат да изгубят енергия и да не продължат, и те изразиха увереност, че каквото и да се приеме от Народното събрание, ние няма да се откажем да работим по Правилника, защото това ще бъде най-голямата беда. Правилникът е десет пъти по-обемен от закона и в него на практика е „заровено кучето”. Така че поне устно има мобилизация от нашите колеги да не си изоставяме нещата. До 1-ви май ще имаме възможност и съм малко по-обнадежден, че там вече няма да има необходимост от санкцията на една много злонамерена към нас

Комисия по култура, която основателно се настрои и заради някои действия на наши колеги, които не се вслушаха в моите думи да бъдем по-дипломатични. Ние знаем, че на депутатите не може да им се вярва, но така се прави – човек се бори до последния край на нещата, които може да направи. Ние сме в навечерието на приемането на закона, и ние продължаваме да го правим. Смятам, че това е върнатата стратегия.

Илия Костов: Ясно е, че онова, което ще се появи в закона, никой един от нас не може в момента да го тълкува. Каквито и желаниа да има, то ще бъде свършен факт. Доколкото знам, след приемането на закона и обнародването му в Държавен вестник, ние имаме 1 месец за Правилника. Така ли е или не е така?

Милко Лазаров: Нашето настояване е поне до 1-ви май да отложат влизането на закона в сила, за да ни бъде осигурено време за работата по Правилника.

Илия Костов: Има колеги, а и в НСК, сме работили по този Правилник през последните поне 6-7 години. През тези години се появиха много варианти и се разбра едно единствено нещо. Това, което казва Милко, че има злонамерени лица по отношение на закона, ще бъде нищо в сравнение с изготвянето на Правилника. Затова трябва наистина да видим основните компоненти, които правят гръбнака и откъдето идват нашите огромни проблеми: художествените комисии, начинът, статутът, евентуалните грешки по какъв начин ще се наказват и т.н. Защото този разграден двор, ако продължаваме с мимикрията и замазването, нищо няма да се получи. Да, ще има 2-3 филма във всяка секция, но уверявам ви, че ще запазим духът, който през последните 2-3 години достигна върха на своята не колегиалност. Затова искам да разбера, Милко, ще има ли работна група в СБФД? Например, ние от една друга асоциация сме изпратили през последните години 4 или 5 предложения, от които нито едно не е попаднало нито в Закона, нито като предложение за работа в Правилника. Познавам и друга асоциация, която също изпрати такива предложения. Дори да имаме два месеца повече, ми се струва, че трябва да изградим някаква стройна система, последната точка от която всички асоциации ще могат да вземат някакво общо решение. Защото знаете, че през последните дни се стигна до крайни изявления и предложения, до крайни оценки... А това в Правилника ще бъде катастрофа, защото от Правилника нататък вече няма накъде. Има закон, който ще рефлектира в Правилника, и ние можем да го направим по-добър или по-лош... След това вече няма накъде... Това може да излезе като предложение от СБФД или от други асоциации, но трябва да се намери нормалният подход за работа, в която са включени всички хора. През последните години, когато бяха сформирани работни групи под шапката на НФЦ и Министъра на културата, на поне 50% от хората не им беше там мястото. Казвам го не за да ги обидя, а защото компетентност се гради с години... Всички знаете за какво става дума... И понеже всички си мълчахме, защото има министерска заповед, се стигна до там, че ние буквално две години ги пропиляхме. Затова поставям

въпросите: Какво ще се прави? Милко, имаш ли решение за това от къде ще излезе предложението, под каква форма, в какъв модел? Защото тези два месеца просто няма да ни стигнат.

Милко Лазаров: Ние искахме да се отложи до м. юни, но доколкото чувам ще бъде направено до м. май. Трябва всички да си даваме сметка, че регулатор на цялата дейност по Правилника е Директорът на Изпълнителната агенция под юрисдикцията на Министерство на културата. Нашата Работна група от 12 души, в която доста голяма част от вас участва, е давана за пример в Народното събрание как по време на общественото обсъждане се правят предложения – цели 19 страници. По-голямата част от тях са приети и то текстовете, които ние сме изготвили. Така че, големи благодарности към нашата 12-членна Работна група, която Управителния съвет излъчи. Ако бъде приет законът, а той ще мине по някакъв начин, ще ви посъветвам да потвърдим тази група, която да продължи работата. Но как ще бъде конструирана Работната група за Правилника на ниво Министерство на културата и Изпълнителна агенция, не мога да отговоря. Предишната беше направена по личното усмотрение на г-жа Караиванова. Имахме късмета там да има член на СБФД, в лицето на Панайот Панайотов, който ни информираше, а също така частично и г-н Манов. До голяма степен ние получавахме информация от тях, но така няма да може... В кратък срок трябва да се направи тази Работна група и ще упражним влияние, доколкото това е възможно, Министърът на културата да назначи една много сериозна работна група. Защото вкусът на този закон до голяма степен ще дойде от Правилника.

Коста Биков: Къде се приема Правилника?

Милко Лазаров: Правилникът е със санкция на Министерски съвет. Не казвам, че е по-лесен за промяна, но процедурата е много по-лека.

Михаил Мелтев: Датата 1-ви или 30-ти май е невъзможна и глупава. На 4-ти април има избори, Правителство ще се сформира най-рано някъде към 30-ти април. Оттам-нататък никой в това Правителство няма да се занимава с нашия Правилник, защото започват с устройствените си правилници. Най-напред те ще си уреждат начина, по който ще работят. Така че максимално най-ранната дата е 15 или 30 юни. Казвам го само като довод, ако искате да се борите за отлагане на Правилника. Защото, ако датата е 1-ви май, ние ще се принудим в един момент или Законът да не работи поради липса на Правилник, или пък да се прилага, без да има Правилник.

Милко Лазаров: Това е така и напълно разумно... Аз исках Законът да влезе в сила от 2022 г., но поради уверенията на Министър Ананиев, че финансите са уредени, не исках да бъдат лишени нашите колеги от повече филми. Но, ако няма да има Министерски съвет, който да потвърди този Правилник, ние ще имаме повече време да го изготвим. Това не значи, че той няма да спре да се изготвя.

Михаил Мелтев: Датата задължава на 1-ви май да си внесъл Правилника, защото иначе не изпълняваш закона. И Директорът на НФЦ ще внесе в насипно състояние някакви страници, за да се изпълни закона...

Екатерина Чурилова: Това, че няма приет Правилник, априори не означава, че Законът не може да бъде прилаган. Може обаче да доведе до практически проблеми, ако има процедури, които... както в случая с художествените комисии... Тези всички неща на практика ще блокират закона не защото той не може да бъде директно приложен, а защото без Правилник няма как да бъде изпълнен. Иначе, в самия Закон, в преходни и заключителни разпоредби, би могло да се сложи, че до приемането на Правилник... Но това не е стабилно... Има възможност в Преходни и заключителни разпоредби да се уреди такава материя, която е гранична между двата акта, но няма да ви бъде лесно, ако нямате готов Правилник към момента на влизане в сила на Закона.

Правда Кирова: Напомням, че в становището ни имахме предложение работната група на високо ниво да се състои от хора, предложени от СБФД и от асоциациите. Даже употребената дума беше „упълномощени” от Съюза и другите асоциации.

Милко Лазаров: Така е, но това решение го взима Министърът на културата. Той трябва да формира групата за Правилника, нейните правила за работа и да възложи на Директора на НФЦ да регулира този процес. Ние можем само да настояваме каква да бъде Работната група, как да се гласува... Имайте предвид, че картината не е както в 2010 г. Има вече бенефициенти, които наистина ще се занимават с тяхната част от закона. Имам предвид стимулите. Но има и други хора, които ще участват в тези работни групи, които участваха и в предишните... Не се заблуждавайте, че стимулите в последния момент бяха вкарани в този закон. Две години нашите работни групи работят с тях...

Геновева Димитрова: Имаше специална група за стимулите...

Екатерина Чурилова: Имам предложение, което бихте могли да обмислите. Ако сега НФЦ избере художествени и финансова комисии, тъй като мандатът им по сегашния закон е по 1 година, и, ако се запише в Преходните и заключителни разпоредби на новия закон, че те изпълняват дейността си до приключване на мандата им, това ще ви реши един проблем, като ще ви даде времето, което наистина... Едновременно да се прилага новия Закон частично по правилата на стария. Но, като видях заповедта, с която е насрочила заседанието за одобряване на проектите, моето опасение е, че тя няма да приема комисии. Те са чак през м.април и май. Т.е., при влязъл нов закон в действие.

Геновева Димитрова: Комисията за игрално кино е назначена до 10 април, което означава, че ние сме задължени да изкараме още една извънредна сесия за копродукции.

Екатерина Чурилова: Имам предвид, че по сега действащия закон тя би могла да определи следващата комисия, преди да е влязъл в сила новият закон.

Милко Лазаров: Това ѝ е казано на нея и тя трябва да го направи. Документалната комисия най-вероятно ще остане в същия състав, защото доколкото знам е назначена да работи до края на м.април, а сесията е по-рано.

Екатерина Чурилова: Но, ако в Преходните и заключителни разпоредби на новия закона не бъде записано, че комисиите продължават по същия ред, с влизане в сила на новия закон, те вече са нелегитимни. Не може само поради това, че вече са избрани, те да продължат да действат до изтичане на мандата им. И това трябва да бъде записано в Преходните и заключителни разпоредби.

Милко Лазаров: Да, но тя трябва да издаде заповед сега, за да може да се избегне това... всичко е в нейните ръце, уведомена е... Имайте предвид, че в момента тя не сключва договори с никого. Това е на ръба да е така. Обяснихме на Министър Ананиев, че там пише, че още 6 месеца, от 31 декември, може да сключва договори... Той каза: „Нека да ми напишат писмо.“ Казах на Жана Караиванова да му напишат писмо, която отговори, че ще му го прати. Пратила му го е... Това трябва да го върши Директорът на НФЦ. Това не е работа на Председателя на СБФД да ходи при Министъра на финансите, за да го пита и да даде санкция на НФЦ... Това е nonsens, така не може да работи системата... Не може един Съюз, една асоциация или сдружение да надзирават двете институции, които трябва да имат комуникации и да работят така, щото Законът да се движи... В момента никой не може да сключва договори с Агенцията, защото не е продължена нотификацията. Изпуснато е да бъде продължена. Ние сме в ситуацията по времето на Камен Балкански когато беше директор на НФЦ. И това е пропуск, който е направен уж щото ще се приема нов закон. Само че в този член пише, че 6 месеца след като изтече, може да бъде продължавана тази дейност. И никой не иска санкция от никого. Просто всички стоят и си мълчат, защото ситуацията наистина е много истерична, за което и ние допринасяме... Но не е работа на който и да е председател на асоциация или сдружение да обикаля министрите и директора на НФЦ, за да си свършат работата. А в момента ситуацията е такава. Ние ходихме при Министъра на финансите, за да бъдат удължени още 6 месеца, за да може нашите колеги... И то никой от нас, тук присъстващите, няма личен интерес от това най-вероятно, но то няма никакво значение. Колеги не могат да си сключват договорите в момента и това ще продължи много дълго време – докато не се приеме новият Правилник или се получи нова нотификация за още две години. Това в момента го казвам само за пример колко нещата са оставени на... не знам как да го нарека. Съюзът се оказва в една ситуация, че трябва да тича по всички въпроси, да ги оправя, да има движение... Това не е нормално и не е възможно, докога ще издържим на тоя темп... И това нещо не ни е работа.

Боряна Пунчева: Милко, вие с Екатерина и Мишо участвате ли в тази работна група, за която както бяхме говорили ще се стараем до последно да оправим нещата доколкото можем... На последното ни заседание взехме решение, че ще се борим до последен дъх и ни подкрепиха и други асоциации в това отношение. Питам, защото чувам в коментарите досега, че имате информация за едно-друго... Вие не участвате ли в някаква работна група, която продължава да се труди по този закон?

Милко Лазаров: Не те разбирам... такава работна група официално няма...

Боряна Пунчева: Знам, че Лъчезар, Янаки са там... Жана ходи ...

Милко Лазаров: Както се бяхме разбрали да сме единни, Лъчезар и другите, от едно предложение на един депутат: „Що не минете утре”, Лъчезар каза: „Ок, аз съм за тв сериали”. И той по негова воля отиде да говори с тях. Но нас не ни поканиха. Казаха ни, че приемат всичките ни аргументи и документи и те ще си вземат решение. Извън Лъчезар, никой друг не е поканен.

Боряна Пунчева: Искам да попитам: всъщност, ние не успяхме това, за което настоявахме - до последен дъх да се мъчим да поправяме текстовете на закона, така че...

Милко Лазаров: Тъкмо обратното е, но няма да го повтарям...

Михаил Мелтев: Просто няма такава работна група. Всичко се работи на парче...

Милко Лазаров: Почти всичко, което сме поискали устно, ни е обещано... Всичко, което сме поискали е добронамерено...Хората, които работим, е не да рушим, ами да създадем нещо...

Боряна Пунчева: Не правя анализ кой руши и кой вреди. Зададох само въпрос дали сте били в тази работна група, защото знам, че се събират и се заседава...

Милко Лазаров: Това не се нарича работна група...Това са хора от гилдиите, поканени лично от депутатите по конкретни въпроси. Ние такава покана нямаме, понеже сме против законът да бъде приет в този вид. Лъчезар не е против и него го поканиха. Това е причината ние да не присъстваме. Няма такава работна група. Не знам кой я нарича така – работна група. Накратко ще повторя: повечето от нещата, които на няколкото срещи, на които и ти присъства - и на УС и на асоциациите, колкото и да са нелегитимни - устното уверение от няколко източника е, че те са спазени напълно или частично. Всичките основни искания, мисля че бяха в 6 или 5 точки, ние ги коментирахме една по една до преди малко.

Правда Кирова: Какво стана с телевизионните сериали? Останаха ли?

Милко Лазаров: Не, думата „телевизионно” няма да присъства в закона по уверение на източниците, с които ние разполагаме за информация. Пак казвам, ние не сме видели нищо черно на бяло, никакъв текст... Тази вечер се надявам да го получим. Обещали са ни и дано се изпълни това обещание. Ние нямаме и право да го виждаме този текст. Това си е решение на Комисията по

култура. Думата „телевизия” няма да присъства в този наш закон по много голямо наше настояване.

Правда Кирова: Но сериали остават?

Милко Лазаров: Филмови – игрални, документални и анимационни сериали, но огледален принцип на схемата за финансиране на филми.

Правда Кирова: Т.е., това е друга схема, извън парите за филмопроизводство?

Милко Лазаров: Точно така. А миналата седмица ситуацията беше друга – те бяха в схемата за филми, бяха в размер на 35% от нашите пари. Не бяха изведени в друга схема, защото беше най-лесно и най-добрия вариант за всички – и за юристите на Народното събрание, и за Министерство на финансите... Защото те в прав текст ни казват: „Какъв ви е проблемът, даваме 10 000 000 лв. повече пари за кино. Сериалите са киносериали, те не са телевизионни. Няма нищо общо с телевизия и вие ще можете да кандидатствате за тях”. Какво да отговориш на такъв аргумент! Но, понеже Министър Банов застана по някаква причина зад нас, заведе ни при Министър Ананиев, който убедихме, че това е в много голямо противоречие изобщо на философията на държавната помощ... Тези хора си мислят, че държавата просто раздава едни пари, за да се правят касови филми. Разбирате ли откъде сме започнали разговорите с тях. Те изобщо не искат да чуят, че е помощ и тя се иска когато има нужда от нея, че това са трудни филми не за реализация, а за среща с публиката. И това е смисълът на Регламента и на държавната помощ. С тези хора преговори много трудно могат да се водят. На ниво министри може, но на ниво членове на Комисия по култура е абсурд. На тези срещи дори изобщо не присъстваха представители на БСП. Да не говорим за отношението на представители на ДПС към нас, което граничеше с.... Благодарение на Иван Павлов, който се обади на тази представителка да говорим с нея, та малко се омекотиха нещата поне да чуе какъв е проблемът. Използвали сме всички възможни канали за въздействие над тези хора и до голяма степен мисля, че те проработиха, но ще видим черно на бяло колко всъщност са проработили. Там една дума само може да промени нещата. И само тогава СБФД може да вземе решение ще се въздържи ли от това да бъде против този закон, или ще бъде против този закон. Понеже няма да бъдат изпълнени напълно нашите искания, аз лично не виждам опция за подкрепа на закона. Но това вие ще го решите. Казал съм, че за въпроси от особена важност, ще искам санкцията на Управителния съвет. Дори г-н Ничев имаше едно доста разумно предложение – да се проведе някакъв вътрешен референдум. И това може да се направи... Не знам доколко нашите колеги са запознати със закона, защото между нас едва ли има 3-4-ма дори да са чели целия закона с всичките му промени. Това е огромен труд, макар че няколко пъти с писмо до съюзните членове ги призовавах да прочетат закона и правилника, за да могат адекватно да правят своите предложения. Пратихме линк от където могат да прочетат закона, улеснихме им достъпа да прочетат и нашите предложения... Не смятам, че е малко това, което правим... Повече от

това не виждам какво може да се направи. Не смятам, че насила можем да накараме хората да прочетат закона, пък и без юридическа експертиза не знам доколко биха могли да осмислят някои от тънкостите, които са заложени в него.

Правда Кирова: Какви са следващите ни стъпки? Чакаме да видим какъв закон ще бъде приет, след което се събираме, за да решим дали го подкрепяме или не.

Милко Лазаров: Моето лично мнение е, но вие ще решите - не мисля, че ще се стигне до ситуация официално да го подкрепим, защото много от нещата, които ние предлагаме нито на първо четене бяха взети предвид, нито сега. Темелите на нашите притеснения са тънкости, които преди малко ви споделих точка по точка. Доколкото чувам от всичките източници, Комисията по култура се е съобразила с тях. Те са и на по-голямата част от асоциациите, но аз не съм говорител на асоциациите и не мога да... Единственото решение, което те са взели, е да продължим с преговорите и аз това правя. Но за какво точно ще продължим преговорите – това са основните точки, които аз изведох от двете големи срещи с тях и за тези неща е категорично, че всички искаме да бъдат променени. Доколкото разбирам в Комисията са се съобразили някъде напълно, някъде частично с всяка една от тях. Но пък с много други още от нашето общественото обсъждане не са се съобразили. Така че не знам дали СБФД ще има самочувствието да подкрепи горещо един закон, в който не е съобразена напълно волята му.

Геновева Димитрова: Не става дума за самочувствие...

Милко Лазаров: Да. По-скоро изборът при нас ще бъде: като видим какво приемат и, ако те са изпълнили повечето от нашите искания, ще бъдем ли против този закон, или ще се въздържим от коментар по него, защото искаме да видим как ще заработи. Според мен ще се стигне до там.

Панайот Панайотов: В условията, в които бяхме поставени в последните 1-2 години, мисля, че сте свършили гигантска работа в тези няколко дни. Мисля, че след като излезе законът ще има ясна позиция по него и явно СБФД трябва да вземе официална такава по вече приетия закон, тъй като това ще бъде извършено от всички останали асоциации. Може би ще трябва да се съберем и да решим все пак каква ще бъде нашата позиция. Иначе адмирации за това, което сте свършили и най-важното е, че не се отказахме от борбата.

Милко Лазаров: Надявам се. Ние можем да говорим само за СБФД. Но пак повтарям, това е информация, получена от официални източници, но не сме видели черно на бяло какво точно ще бъде прието. Имайте предвид, че в Пленарна зала по време на четенето и приемането на закона може да излезе който и да е депутат с някакво бомбастично предложение, което да звучи много разумно за всички, и те да го приемат. Това също е възможно. Докато не видим приетият закон, ние не можем да имаме позиция. Нашата досегашна позиция е, че не сме съгласни с така направените предложения между първо и второ четене на закона. Имайте предвид, че отвореното писмо е писано от СБФД, нищо че е подписано от всички, с две малки допълнения по

настояване от други асоциации, които ни създадоха напрежение, но така или иначе ги приехме. Така че нито на йота ние не сме мръднали от нашата позиция. Не само за телевизионните сериали... Да речем, че тях сме ги преборили. Но и с куп други неща, за които току-що ви разказах. Пет или шест точки, за които цялата общност е... За всички от тях СБФД първи сезира, че те са проблем. Но подчертавам: благодарение на това, че СБФД има добра юридическа експертиза.

Коста Биков: Последното официално становище, така да се каже, на Съюза е твоето опровержение за репликата на Тома Биков, така че нашият разговор ще бъде след приемането на закона. Дали трябва да изразим веднага някаква поддръжка или отрицание само и само да спорим с някои асоциации, мисля, че трябва да се изчакат нещата и тогава вече да има нещо официално. Текстът, който пусна като опровержение и отговор на Съюза е брилянтен. Той изразява това, за което тук си говорим сега...

Милко Лазаров: На мен дори не ми се коментира кой какво е казал или не... Въпреки, че наши колеги знаеха, че това не е вярно, си позволиха да спекулират с него, което ме обиди много, но ще го преглътна и няма да го коментирам. Понякога на политиците не им вярват и не искат да преговарят с тях, но когато те кажат някаква лъжа, тогава пък им вярват, защото лъжата е в посока да бъде атакуван СБФД. За съжаление и членове на Съюза го правят това, че и на по-високи позиции, но това не ми се коментира, защото съм радетел за добрия тон, радетел съм за това - да усещаме какво е да си член на Управителния съвет и какво е да си председател на Съюза. Това усещане ние не трябва да го губим. А влезем ли в такива разговори, ще го изгубим. Затова няма да коментирам онова, което някой депутат е коментирал някъде. Това си е негова отговорност.

Иван Павлов: Аз искам да подхвърля нещо, за което няма сега да разговаряме открито, но става дума за характер на взаимоотношенията. Много от неприятностите, които се получават, идват именно от това. Тази тема е много важна и би трябвало да я разискваме, особено в Управителен съвет, но нека мине закона...

Милко Лазаров: Това са философски разговори... Аз приканвам всички: да не забравяме, че ние сме избрани да защитаваме интересите на нашите колеги. Това трябва да е на първо място. Всичко останало е въпрос на характер... То няма да спре, но пък мен не ме и притеснява...

Панайот Панайотов: Когато законът бъде приет и стане явен, възможно е да настъпят едни отношения между различните асоциации и Съюза, въобще в кинообщността, едно разделение – кой е „против” и кой е „за”. Затова мисля, че след като бъде приет законът, е необходимо да се съберем и вземем някаква позиция в смисъл на онова, което каза Иван Павлов. Имам предвид позиция не само на Съюза, а на цялата кинообщност.

Милко Лазаров: Ние няма да можем да обединим цялата кинообщност, защото е редно всяка от асоциациите да има различно мнение. А ние трябва да изразим нашето становище. Нека да видим какво ще бъде прието и няма да

е трудно, според мен, да изразим становище. Трябва да преценим плюсовете и минусите съвсем хладнокръвно. Понеже знам, че много от предложенията ни бяха пренебрегнати още преди първо четене, дано сега не бъдат пренебрегнати, защото са вероломни предложенията между първо и второ четене, ми се струва, че много трудно ще можем чистосърдечно и пълнокръвно да подкрепим този закон. Ще ни е и много трудно да сме и против него, ако хладнокръвно преценим, че позитивите от него ще бъдат повече от негативите. Но всичко това можем да решаваме, след като видим самият закон.

ПО ВТОРА ТОЧКА:

Милко Лазаров: В СБФД се получи писмо, с което Областният управител на Ловеч, в чиято територия се намира базата ни в Лесидрен, е поискал от Министерство на културата становище дали Министерството притежава или не притежава базата в Лесидрен. Приложени са към него няколко неща:

От 1995 г. има един акт за държавна собственост, за който ние за първи път чуваме. Те се позовават на него дали нотариалният акт ни е издаден правомерно или не. Горедолу това е въпросът им. Преди малко с нашата юристка бяхме на среща с целия юридически състав на Министерството, защото те искат от нас да им изпратим всички документи, които ние имаме. Те са пуснали дори фалшива обява, че се продава базата в Лесидрен за един милион и нещо, която е свалена вече, но са я снимали и са я дали на Министерство на културата. Местният Йото Петков е близък с този Областен управител. За мен това е една мутренска акция, за която експертизата на юристите е, че много трудно би успяла, но това може да ни вкара в 7-8-годишни дела, за да доказваме отгук-нататък дали базата в Лесидрен е собственост на СБФД или на Министерство на културата. Запознали сме Министъра на културата. Те, според мен, ще дадат уклончиво становище на Областния управител и не знам дали изобщо такава процедура ще бъде започната, но така стоят нещата към момента. Твърди се, че има акт от 1995 г., и сигурно има, който нотифицира собствеността на базата ни в Лесидрен като държавна. Чувал съм, че земите са от роднини на Вьло Радев, само е упоменат някакъв нотариален акт... Ние имаме удостоверение от Поземлената комисия, отговаряме на Закона за държавната собственост, който е приет след този акт от 95-та. Нашата позиция изглежда доста стабилна... Казусът със сградата в Созопол беше подобен и както знаете го спечелихме. Но това ще ни лиши от възможност да се възползваме от няколко проекта, с които щяхме да кандидатстваме и да направим нещо прекрасно в Лесидрен. Много сме напреднали в тази посока... Това е нещо, което мен много ме притеснява.

Михаил Мелтев: За разлика от другите имоти на Съюза, Павел Васев, при прехвърляне на държавните имоти в собственост на Съюза, е използвал

един трик. Вместо да mine по пътя, по който мина прехвърлянето на собствеността върху Дома на киното – Областният управител подава в Министерство на културата, което подава в Министерски съвет, след което се отписва от Регистъра за държавната собственост по 10-годишна давност и се прехвърля като собственост на СБФД – Павел Васев го е пуснал в Поземлената комисия на гр. Ловеч и е успял чрез това да извади нотариален акт, където обаче е пропуснат един малък детайл – същият този имот да бъде отписан от Държавния регистър като собственост на Министерство на културата. От там тръгва проблемът. Чудя се дали всичко това няма давност, но това Чурилова може да каже. Въпросът е, че общо-взето базата в Лесидрен от много години не работи, благодарение, и не само, на усилията на местната общност, водена от Йото Петков, който е хвърлил око на този наш имот и блокира абсолютно всякакви наши дейности и възможности да се работи. Още повече, когато уволнихме неговия брат, който беше управител на станцията, оттам-нататък се започна една необявена война, въпреки че на Йото Петков бяхме дали да ползва вода, да ползва помпената станция, електричество от нашия трафопост... Това е, което мога да кажа по мои спомени...

Екатерина Чурилова: Ще започна първо с давността. По принцип, в последния ден на изтичане на 10-годишната давност с изменение на закона през 2006 г., тя е спряна. И в този смисъл СБФД би могъл да се позове на давност като добросъвестен владетел с 5-годишна давност. Малко е спорно, но ще се позовем включително и на това когато изпратим писмото до Министъра на културата. Основният аргумент е, че с приемането на Закона за държавната собственост, по силата на чл.2 от него, всички имоти, които под някаква форма са били предоставени на юридически лица, стават тяхна собственост. Има и много богата практика на съда, който е тълкувал какво има предвид тази норма и тя винаги е в полза на частните организации. Статутът на СБФД като юридическо лице с нестопанска цел създава една лека компликация, но Бургаският съд, с решенията си по делото за Созопол, е тълкувал нещата по начин, който дава всички основания да смятаме, че СБФД, независимо от пороците, които би имал нотариалният акт, е станал собственик по силата на закона. Това, надявам се, е достатъчно силно като аргумент, за да даде основание на Министерство на културата да изрази подобно становище пред Областния управител. Единственото, което в момента може да се направи, е да се търси съдействие от Министерство на културата. Нямаме никакъв ход, който да работи в полза на СБФД, т.е. да е активен с това да се реши проблема. Ако се поиска деактуване на АДС-то, 90% е сигурно, че Областният управител ще откаже. Тогава ще трябва да се започне дело, а СБФД няма нужда от това, защото е във владение на имота. В Имотния регистър и в Кадастъра СБФД е вписан като собственик. Т.е., ако някой иска да се афишира като собственик, той трябва да заведе дела срещу СБФД. Според мен, Областният управител на Ловеч не би могъл да го направи така, както го е направил Областният управител на Бургас, поради

простата причина, че в това АДС, което те показват, пише, че имотът е на Министерство на културата. Т.е., ако Министерство на културата не изяви желание да води дела, Областният управител на Ловеч не би следвало да го прави на своя глава.

Михаил Мелтев: Трябва да се разровим отново в документацията на Съюза. Не съм сигурен, мисля, че този имот е построен изцяло със средства на СБФД.

Екатерина Чурилова: Това е важно. Истината е, че в акт 16, с който се разполага, пише, че инвеститор е СБФД. Което означава, че би трябвало да е с негови средства. Служителката в Министерството, която предполагам е юрист, поиска да ѝ се представят такива доказателства.

Михаил Мелтев: Навремето, когато правихме същото за собствеността на Дома на киното, аз извиках Христо Христов, Бабанов (за съжаление са вече покойници), които направиха писмени показания за това, че средствата по някакъв начин са били придобити от СБФД (като отчисления от хонорари и т.н., от Фонда на СБФД) и по този начин изключително много е допринесено за построяване на Дома на киното. Не съм сигурен дали в тези показания няма да има и няколко думи и за Лесидрен. Вълчо Радев беше влюбен в Лесидрен и лично казваше: „Аз построих базата в Лесидрен, защото това е бащината ми нива”. Та не знам дали това не е записано, трябва да се види... Освен това, съпругата му - Жени Радева - е жива и тя би могла да помогне. Дочо Боджаков също е много близък, той е от този край...

Рени Златанова: Също така и Овчаров, който дълги години беше директор на базата в Лесидрен.

Коста Биков: Ако той е жив, той знае най-много за построяването. През 95-та година, която цитирате, тогава аз бях в СБФД. Имаше акции за превземането на базата в Лесидрен от Община Угърчин. По това време в СБФД имаше отговорник капитално строителство, който се грижеше за тези неща. Тогава им показахме цялата документация: проектът на прочути архитекти, които го правят, възлагането, земята, която е наследство на Вълчо Радев и той я е подарил на СБФД. Освен това, част от ливадите над Лесидрен са за закупени от СБФД, имаше и документи... Цялата земя е собственост на СБФД и всички средства по построяването на базата, около милион и нещо... Имаше ги тези документи, с които ние се аргументирахме.

Екатерина Чурилова: Има ли някакъв начин сега да ги получим, защото това са важни неща...

Коста Биков: Ами или в Държавен архив, или в архива на самия Съюз... Когато изтичаше някакъв срок, всичко се даваше в Държавен архив.

Михаил Мелтев: Няма ли ги в Съюза тези документи?

Рени Златанова: Не се занимавам с тази документация на Съюза и не мога да кажа... Може да се провери където се държат разни строителни документи... Друг човек, който може да свидетелства доста по този въпрос е също Христо Тотев, който беше близък с Вълчо Радев...

Екатерина Чурилова: Свидетелства на такива хора биха свършили работа евентуално пред съд, вещи лица и т.н., ако се стигне до това. В случая ни трябват, и то в много кратко време, документи, които да се представят в Министерство на културата, с които да ги убедим... Смятам, че и с тези документи, с които разполагаме, има добри шансове... Но, ако има документ, че средствата...

Милко Лазаров: Мишо, би ли се заел като гл.секретар с въпроса за Лесидрен понеже си виждал тези документи?... Васил Мареков ще ти помага също... За да се опитаме да ги намерим и да можем да формираме нашето становище.

Михаил Мелтев: И Коста Биков, Христо Тотев също... Няма да стане само с мен...

Коста Биков: Бистра Манова също...

Милко Лазаров: Мисълта ми е да се захванем по-инициативно с това нещо, защото...

Михаил Мелтев: Ще се захванем, нямаме друг избор...

Милко Лазаров: Аз съм сигурен, че не могат да ни вземат базата в Лесидрен. Моето голямо притеснение е, че ако се влезе в съдебни дела, това ще е много лошо за нас. Изминахме дълъг път от срещи с разни евродепутати и една-две компании, които работят европроекти, да ни дадат идея какво можем да направим с базата. Иначе не ме е страх, че ще ни вземат базата в Лесидрен, преценявам го като невъзможно. Но това би ни спряло, както стана със строежа в Созопол и ни забатачиха... И тук пак да ни забатачат. Това е злонамерена мутренска акция. Те са пускали обяви, че се продава, снимали са ги и са ги дали на Министерство на културата, има показания на един луд човек от Лесидрен, който е написал поезия във възхвала на властта и как ние рушим всичко там. Ясно е, че целта е имотът да се върне на Държавата, за да го продаде на търг на Йото Петков... Така че ние това ще го отбием, но идеята ни е да не минем през дела, за да можем да се опитаме да направим от базата в Лесидрен нещо, което да е от полза на цялото кино. Това е база, която стои като неразрешен въпрос... Не може нито под наем да се дава, нито пък имаме средства да я възстановим... Само чрез евросредства може да стане това.

Илия Костов: Това може да стане само чрез документи...

Екатерина Чурилова: Най-важното е, ако действително има някъде документ, че са изразходвани средства на СБФД. Защото това беше и въпросът от страна на служителите в Министерството: „Държавата ли ви го построи, или вие си го финансирахте сами?“ Задължително ще опишем в писмото, че има индикации, че Съюзът го е финансирал. В акт 16 пише, че инвеститор е СБФД, което означава, че е финансиран от Съюза. Но те така или иначе се отнасят с недоверие... Всичко, което казвате, ще го опишем. Въпросът е, че ако има и документ, който да можем да представим, ще бъде по-добре.

Илия Костов: Без документи няма да стане нищо. Венец Димитров предполагам също има спомени от построяването и финансирането на базата. Той беше директор на Фонда на СБФД.

Правда Кирова: Здравко Ватев и Борислав Лазаров също работеха във Фонда...

Коста Биков: Георги Драганов, който беше „Капитално строителство” във Фонда...

Рани Златанова: Счетоводител тогава на СБФД беше Янев, на Фонда – Чурешка, но преди нея беше Найденов, който почина...

Екатерина Чурилова: Архив на счетоводството пази ли се?

Рени Златанова: Би трябвало да се пази, но не мога да кажа нищо по отношение на счетоводните документи, защото за тях отговаря счетоводителя...

Екатерина Чурилова: Самите хора за каквото и да свидетелстват, то има относителна стойност, а пред Министерство на културата никаква...

Милко Лазаров: Това, което възложихме на Васил Марев да намери в рамките на 2 дни, ни го е пратил, но се опасявам, че и той не е много наясно къде да се търси. Трябва да намерим документ, който да е категоричен, да отговаря на Акт 16, в който пише, че СБФД е инвеститор... Да се намерят първичните документи, в които е ясно, че Съюзът е инвестирал и сам си е построил сградата. Тогава Министерство на културата ще напише писмо до Областния управител на Ловеч, че Министерство на културата не е собственик. Те и сега могат да го направят, но за всеки случай искам да сме по-категорични.

Михаил Мелтев: Ще се опитаме да намерим документи, но мисля, че по Закона за счетоводството 10 години се пазят такива документи...

Екатерина Чурилова: Да, това е задължителният срок, но бихте могли да ги пазите и по-дълго... Другото, което се каза много важно, и то е ключово – че СБФД е купувал земя.

Михаил Мелтев: За това трябва да има акт...

Екатерина Чурилова: Трябва да има, но не разполагате с такъв и това също е проблем... Защото в едно Решение на Поземлената комисия се цитира някакъв нотариален акт от 95-та година, а с това решение ви се възстановява земеделска земя. И това всъщност взриви нормално служителите в Министерство на културата, защото няма как да се възстановява земеделска земя на Съюз. Логично е, че нещо друго се е случило и това е слабостта на това решение. Така че, ако се намери нотариален акт, с който СБФД е купувал земя в Лесидрен, или е дарена, това буквално ще ви реши проблема. За Министерство на културата въпросът ще бъде категорично приключен и становището му към Областния управител на Ловеч ще бъде категорично в полза на СБФД. На експертно ниво смятат, такова е и внушението, че СБФД се опитва да продаде имот за милион и половина, който е построен всъщност от държавата. От документите изпратени до Министерство на културата излиза така.

Коста Биков: А държавата какви документи има, че базата в Лесидрен е държавна собственост?

Екатерина Чурилова: Актът за държавна собственост е издаден между другото точно от кмета на Община Угърчин през 95-та година.

Коста Биков: Тогава, заедно с Христо Тотев, ходихме в Община Угърчин, показахме им всички документи, и те се отказаха...

Милко Лазаров: Може би не ме разбрахте добре. Аз не се опасявам, че ще ни вземат базата в Лесидрен. Опасявам се, че ако влезем в процедура на дела, няма да можем да се възползваме от сегашната ни инерция и да направим от базата нещо, което е смислено. Ние вече спечелихме 3 проекта... Тепърва ще решаваме какво да е базата, има няколко хипотези, трябва да видим и каква програма ще излезе...

Костадин Бонев: Току-що направих една справка. В Държавен архив няма Фонд на СБФД, което означава, че цялата документация трябва да е в самия Съюз. Разчитах, че документите са предадени в Държавен архив, откъдето щях да ги намеря за 1 седмица. Но няма. Има архив на Гец и на Константин Григориев. Други архиви, свързани със СБФД няма. Самият Съюз няма фонд към Главно управление на архивите към Държавния архив.

Правда Кирова: Фонд твърдо имаше, но средствата от него около промените в България изчезнаха. Даже има колеги, които искат да се разследват хората от Фонда във връзка с това.

Костадин Бонев: Аз говоря за документацията, която би могла да бъде съхранявана някъде, от където да я извадим и принтираме. Става дума за тези документи как точно са се случвали нещата с базата и които да докажат, че СБФД е разполагал с...

Милко Лазаров: Ясна е ситуацията, ще се прерови всичко, което е на разположение в СБФД...

Боряна Пунчева: Знам, че целият личен архив на Вълло Радев е предаден в Държавен архив... За този архив е възможно Дочо Боджаков да знае, защото знам, че той помагаше на Жени Радева да се предаде целият архив на Вълло Радев. Ако в него има лични документи на Вълло Радев, свързани със земята, наследството и т.н., но доколкото знам личните архиви имат някакви срокове на възбрана да се рови в тях.

Костадин Бонев: Ако е предаден архивът на Вълло Радев, но не е обработен, той не излиза на търсачка.

Милко Лазаров: Моля, чрез лични контакти да разберете нещо, да съдействате, защото разбирате, че въпросът е от първостепенна важност... Хубаво е другата седмица да отговорим на писмото от Министерство на културата.

Мишо Мелтев: Това е малък срок...

Милко Лазаров: Министерството няма да напише нищо, без да е получил отговор от СБФД.

Един последен въпрос, свързан пак с данъци. Знаете, че до миналата и по-миналата година СБФД дължеше от двадесет и няколко години насам

около 100 000 лв. данъци, неплащани по различни причини - данък-сгради и т.н.. СБФД всяка година плаща, но платените средства погасяват задължения преди двадесет години и нищо не се променя. Бях на среща с кмета и на 2 февруари 2020 г. внесох едно писмо с молба до Столичен общински съвет да отпаднат по давност парите за 5 години назад, и да ни направят акт, с който да ни разсрочат дължимата сума, която да изплатим за 5 години. Получава се сума около 1600 лв. на месец, която с много зор ще можем да си позволим да изплащаме. Това обаче ще даде възможност на СБФД да кандидатства по проекти. Сега не може да участва в проекти за еврофинансиране понеже Съюзът има задължение към държавата. Цяла една година аз и Васко сме провели може би над 20 срещи – със зам. кметове, с шефа на икономическия отдел и други, ползвали сме и лични контакти. Има голям шанс това да се случи и да влезе скоро за обсъждане на Столичен общински съвет. Ако те вземат това решение, освен че след 5 години СБФД няма да има вече задължения, на практика ще получи и зелена светлина за участие във еврофинансиране. Според мен това е единствената алтернатива СБФД да живне. Благодарение, че с „Лидл” сме в добри отношения, те направиха ремонт на част от помещенията в администрацията на СБФД, без Съюзът да е дал 1 стотинка за това. Предстои това да се извърши и в останалото крило от администрацията на Съюза. Нещата вървят много трудно, но някак си все пак се случват. СБФД спечели още 2 проекта от Общината, които не са в големи размери, но до голяма степен ще живнат нещата около създаването на киноклубове по училища и т.н. Така че очакваме Столичният общински съвет да вземе това решение... Те може сега да го отложат, но вече сме стигнали много напред... Ще видим поради каква причина ще го отложат... Понеже сега, точно поради тези проекти, сметката на СБФД надвишава тази сума, която дължим и те могат да решат, че СБФД има възможност да си плати тези задължения, което обаче не е така, защото тези средства са по Проект от Фонд „Култура”. И точно това борим в момента. Ако това стане, на практика СБФД ще разсрочи плащанията, след 5 години няма да има 1 ст. задължения от тези 100 000 лв. със забрана за кандидатстване по европроекти, и ще бъде чист към държавата.

Това е всичко.

Аудиозапис е неразделна част от настоящия протокол.

ГЛ. СЕКРЕТАР: /п/
/Михаил Мелтев/

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/
/Милко Лазаров/